

Prelomiti z nekaterimi navadami

(nadaljevanje s 1. strani)

skega do širše družbenega, kar je pri njih povzročilo konfliktno situacijo.

Slavko Gerlica iz KK SZDL Vevče — Zg. Kašelj je dejal, da so to priložnost pri njih izkoristili za temeljito ocenitev svojega dela, saj delo občinske konference spremljajo sproti. V prihodnjih letih se bodo nalog v njihovi krajevni skupnosti lotili predvsem v dveh smereh: prenovili in oživili bodo ulične odbore ter organizirali še nove interesne dejavnosti, v katere naj bi se kranjani vključevali glede na svoje in-

zanj odgovorne politične organizacije, še posebej socialistična zveza.

Marjan Moškrič, predsednik odbora ZZB NOV naše občine, ki je vodil to programsko volilno sejo občinske organizacije, je ob koncu razprave predlagal, da pošljemo pismo zvezni in republikanski konferenci SZDL in ju obvestimo o stališčih glede objavljenega teksta Krste Bijeliča.

Pri obravnavi in sprejemu osnovnih programskih nalog za prihodnje dve leti sta se oglasila tudi gosta Jože Osterman, član predsedstva RK SZDL, in Meta Verbič, podpredsednica MK SZDL Ljubljana, ki sta se dosedanjemu vodstvu zahvalila za delo, novemu pa zaželela veliko delovnih uspehov. Jože Osterman je menil, da bi nas stanje v zvezi z evidentiranjem moralo izjemno zaskrbeti; pogrešal je tudi večjo udeležbo mladih, ne le v

Na tej seji so dolžnosti člana predsedstva OK SZDL razrešili Romana Pipana (zaradi delovnih obveznosti v drugih družbenopolitičnih organizacijah), za člane tega organa pa izvolili Janeza Laha, Marino Juvancič, Bredo Papež in Janka Pirkoviča. Razrešili so tudi člane delegacije za delegiranje delegatov v mesto in republikansko konferenco SZDL ter v medobčinski svet SZDL ljubljanske regije Cveta Bašlja, Slavka Drlieta, Toneta Ferenc, Franca Kolmana in Slavka Glinška, namesto njih pa izvolili Bredo Papež, Marino Juvancič, Janka Pirkoviča, Jožeta Miklavica in Rada Jovanoviča.

delovanjem, ne glede na kateri ravni, naše probleme lažje premagovati.

Sprejete osnovne programske naloge, obogatene s predlogi iz razprave, bo predsedstvo naše

● Novo vodstvo občinske konference SZDL

Janez Lah, predsednik OK SZDL

Marina Juvancič, podpredsednica OK SZDL

Breda Papež, sekretarka OK SZDL

razpravi, temveč v neposredni udeležbi, saj je prihodnost na mladi generaciji. Meta Verbič pa je poudarila, da bomo z enotnim

OK SZDL dokončno oblikovalo in sprejelo na eni svojih prihodnjih sej.

DARJA JUVAN

● DELO DOBI

KULTURNI DOM ŠPANSKI BORCI, Zaloška 61, LJUBLJANA
objavlja za nedoločen čas
prosta dela in naloge
VZDRŽEVALCA

Kandidat mora imeti opravljeno šolo za KV električarja, leto dni delavnih izkušenj in poznati mora predpise s področja varstva pri delu. Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s tri mesečnim poskusnim delom. Kandidati naj svoje pismene prijave z dokazili o izobrazbi pošljejo na gornji naslov v osmih dneh po objavi.

Sklic sej zborov občinske skupščine

Predsedniki zborov občinske skupščine so se dogovorili, da bodo zadnje letošnje seje zborov ločene, in sicer 24. decembra ob 15.30.

Na sejah zborov bodo delegati spregovorili predvsem o:

- predlogu družbenega plana občine Ljubljana Moste-Polje in mesta Ljubljane za obdobje 1986—1990,
- oceni izvajanja resolucije o politiki uredničevanja družbenega plana občine Ljubljana Moste-Polje za obdobje 1981—1985 v letu 1985
- predlogu resolucije o politiki uredničevanja družbenega plana občine Ljubljana Moste-Polje in mesta Ljubljane za obdobje 1986—1990 v letu 1986,
- predlogu dogovora o usklajevanju davčne politike za obdobje 1986—1990,
- predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov,
- predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve,
- predlogu odloka o davku na promet nepremičnin,
- predlogu odloka o zagotavljanju sredstev za občinske blagovne rezerve v letu 1986,
- predlogu odloka o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v letu 1986,
- predlogu odloka o ustanovitvi sklada stavbnih zemljišč ljubljanskih občin,
- osnutku odloka o spremembi odloka o priznanjih občine Ljubljana Moste-Polje,
- osnutku okvirnega programa dela zborov občinske skupščine za leto 1986 in osnutku periodičnega načrta dela zborov občinske skupščine za obdobje januar—maj 1986,
- predlogu sklepa o razpisu priznanj občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1986,
- prioriteten programu nalog KS za sporazumevanje med KS in ozdi v letu 1986,
- kadrovskih zadevah,
- predlogu sklepa o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju ljubljanskih občin.

Kot je iz omenjenih tem razvidno, bodo imeli delegati na dnevnih redih predloge izredno pomembnih planskih dokumentov, na katere bo možno podajati amandmaje.

Gradiva bodo objavljena v Delegatski tribuni št. 11. in 12. v Naši skupnosti in v Delegatskem gradivu SML.

—IZ SEKRETARIATA SKUPŠČINE

● Nekateri misli iz razprave predsednika OK ZKS Pavla Vindišarja na programsko volilni seji občinske konference SZDL

Socialistična zveza je odgovorna za ohranitev dobrih razmer

V SZDL smo dolžni z večjo občutljivostjo presojati odnose med občani in delavci različnih narodnosti in odpravljati vse tisto, kar lahko ljudi razdvaja. Dolžni smo ustvariti več razpoloženja in takšne odnose, v katerih bomo drug drugega spoštovali.

V narodnostni strukturi naše občine je zelo veliko pripadnikov drugih jugoslovanskih narodov; natančneje: teh, ki delajo tu, je deset tisoč, živi pa jih med nami in z nami skoraj petnajst tisoč. Tako smo po narodnostni raznolikosti med prvimi v Sloveniji. To so sicer približni podatki; približni zato, ker nimamo in tudi ne bomo posebne evidence, katere cilj bi bil deliti občane in delovne ljudi po narodnosti. To pa ne pomeni, da se ne poznamo, pa tudi da se ne bi mogli poznati še bolje. Vse to pa spet terja obojestransko prilagoditost; najprej s tem, da se razume in uporablja slovenski jezik.

Imamo kar nekaj velikih kolektivov, kot so Gradis, SCT, Julon, Rog, v katerih dela tri četrtnine mladih ljudi, ki so prišli iz drugih republik. Med njimi je precej partijskih sekretarjev, ki uspešno vodijo zvezo komunistov, mnogi med njimi so na čelu samoupravnih organov in političnih organizacij. Sodim, da je to trden znak naše integriranosti. In to sožitje potrebujemo, ker vsi skupaj ustvarjamo dohodek in prispevamo k razvoju naše občine in vse Ljubljane. Vse to daje življenju v naši občini, tudi političnemu življenju, utrip in obeležja, ki jih marsikje drugje ne pozna.

Ocena teh odnosov — sprejeta je bila na programski seji občinske partijske organizacije v marcu letos — je zagotovo spodbudna. Spodbudna zato, ker že vrsto let ugotavljamo, da se v naših delovnih organizacijah ljudje ne ločujejo po tem, od kod je kdo prišel. Če se, se po tem, kako kdo dela. In to je izjemno velik politični kapital. Prav zato pa se moramo danes vprašati, če se takšne razmere morda že jutri v katerem izmed okolij lahko ne spremenijo. Vprašati se moramo zato, ker niti danes niti jutri ne želimo nacionalnih napetosti in še manj njihovih posledic. Ker niso ali ne bodo dobre za nikogar.

Zato smo dolžni odpravljati korenine ozioroma vse tisto, kar lahko tli med ljudmi, kar povzroča nerazpoloženja in sume; pa tudi konflikte. Problemov si seveda ne bomo izmišljali, samo zadovoljni smo lahko, da jih doslej vsaj posebnih, ni bilo. Tudi ne bomo vsakega spora ali razlik v pogledih že opredeljevali kot nacionalizem. Toda vse to nas še ne odvezuje politične odgovornosti za ohranitev takšnih, lahko rečemo, kar dobrih razmer tudi v prihodnje. Prepričan sem, da bo socialistična zveza v tem dobivala podporo velike večine občanov. V to sem prepričan tudi na osnovi tega, kako smo doslej reševali nekatere ne samo politično, ampak še prej človeško občutljive zadeve.

Predvsem smo dolžni vsi, ne glede na to, kateremu narodu pripadamo, odprte probleme reševati po enakih merilih za vse. Iskanje privilegijev ali celo izsiljevanja pod geslom pripadnosti nekemu narodu, vseeno kateremu, smo in bomo vedno zavrnili. Morali pa bi tudi marsikak konkreten pojav, iz katerega rastejo nacionalne nestrpnosti, hitreje rešiti. Zato, da se ne bomo v prihodnje soočali niti s slovenskim niti s katerimkoli drugim nacionalizmom.

Družbeno ozračje, pogojeno z gospodarskimi razmerami in odnosi med republikami, je nacionalističnim idejam naklonjeno. Ljudje mnoge stvari komentirajo, utemeljeno ali pristransko: o federaciji, o skladu za nerazvite, o pologu, o skupnih programskih jedrih v književnosti, o tujih kreditih itn. Vsak nacionalizem, za slovenskega pa to lahko rečemo še posebej, se najprej hrani iz teze o ekonomski eksploataciji. Teza, da samo v Sloveniji delamo, druge pa ne, ni tako črna-bela, čeprav razlike so. Ljudem povejmo resnico in kako bomo tisto, kar nikomur ne koristi, odpravljali.

Cisti računi so pogoj za dobre odnose. Pa tudi poročanja v delu jugoslovanskega tiska, po katerem je vse, kar ohranja identiteto slovenskega naroda in njegove kulturne dediščine, zavesti in samobitnosti, že slovenski nacio-

nalizem, slovenski separatizem in zapiranje pred jugoslovansko skupnostjo — vsega tega ni mogoče sprejeti. Je pa resnica zapletena in občutljiva. Zato se je zanjo potrebno bojevati: z dejstvi, s politično pa tudi z osebo kulturo, ki nasplohi slabi...

Vsi hočemo večjo enotnost v Jugoslaviji. Predvsem potrebujemo večjo enotnost v skupnem ustvarjanju. Da pa bodo ljudje materialno bogastvo ustvarjali, je potrebno imeti spodbude, in najprej ekonomske. Tako kot vidimo materialno bogastvo Jugoslavije v bogastvu vsake delovne organizacije, vidimo tudi bogastvo jugoslovanske književnosti, jezikov, kulture, tradicije, idej, v bogastvu vsakega naroda in narodnosti. Hočemo trdno in enotno Jugoslavijo z enakopravnimi narodi. Takšno, v kateri se bo avnojski duh vsak dan sproti uresničeval z življenjem. Hočemo Jugoslavijo s svobodo, visokim standardom, z neodvisnostjo od tujine. Za vse to pa bo treba v vseh okoljih storiti še kaj več...

Napačna bi bila ocena, da našega, slovenskega nacionalizma ni. Obstoja, kali imamo, četudi so različne od drugih. Toda enako so nevarne za razbitje skupnosti jugoslovanskih narodov. Zato ga bomo, če se bomo z njim srečali, prepoznali in zavrnili. In to prav tako odločno, kot se bomo odločno zoperstavliali politiki, ki noče čistih računov, ali ki hoče ustvariti nekakšen skupen socialistični jugoslovanski narod...

Bistvo nacionalizma je povsod enako: to je protisocialistična, protisamoupravna in protikomunistična dejavnost. Sodim pa, da ljudem tega še nismo razložili. Pa bi morali. Še zlasti mladim, ki nimajo izkušenj, izkušenj, ki bi jim povedale, kako strahotne so lahko njegove skrajne posledice. In tudi, da sporočila AVNOJ-a niso v ničemer nasprotna samostojnosti narodov; tudi, da niso nasprotna krepitvi njihove samozvesti kot tudi zavesti, da je vsak od jugoslovanskih narodov del jugoslovanske skupnosti. Skupnosti, s katero je vsak narod ne samo politično in ustavno, ampak še prej življenjsko usodno povezan.

Gospodarska kriza lahko razdvaja, lahko pa tudi združuje ljudi, povečuje njihovo samoupravno zavest, povečuje pripadnost narodu in družbi in sploh vsemu, kar obeta prihodnost. In prav v socialistični zvezi bi morali to zavest uspešneje oblikovati... Če bomo tako razmišljali in delali, potem res ni potrebno, da našim otrokom snamemo značke z napisom »Slovenija — moja dežela«, ker v njih ne bo mogoče spoznavati nacionalne nestrpnosti, ideologizacije njenega izvirnega sporočila in razbijanja Jugoslavije; ker ta značka govori o naši deželi, bomo storiли prav, če slovenski otroci to značko poklonijo svojim vrstnikom Srbom, Muslimanom, Albancem, vsem tistim, ki so že ali si žele v tej deželi, v Sloveniji, ustvariti svojo prihodnost. In ki to deželo spoštujejo kot svojo in kot del Jugoslavije...

Ne morem sprejeti razmišljanj urednika Borbe Krste Bijeliča, objavljenih v Nedeljskem dnevniku z naslovom Kaj muči Slovence. Ni namreč res, s čimer nas preganja in žali, ker maliči resnico. Upanje pa mi daje misel, da tako, kot razmišlja Krsto Bijelič, še zdaleč ne razmišljajo vsi, in še najmanj tisti, s katerimi živimo skupaj, tu, v naši občini...

Sodim, da je tovariš Bijelič povzročil veliko politično škodo ne samo v Sloveniji, ampak v vsej Jugoslaviji. Soglašam z njim edino v enem: Problemi so, celo večajo se, tudi so vse zahtevnejši, tudi v Sloveniji in med Slovenci. Toda predvsem gospodarski. A nekateri kljub temu ne store ničesar za njihovo razjasnjevanje in odpravljanje, mnogi pa za to, da ostanejo nejasni in se zaostrujejo...

Zavedamo se tudi, da moramo še marsikaj storiti za našo odprtost. Pa tudi za našo samozavest. In ker to terjamo od sebe, imamo pravico to isto terjati od drugih. In le v Jugoslaviji združeni, bomo lahko zavrnili vse tiste, ki sejejo razdor. Probleme bomo reševali, ne pa podžigali nacionalnih strasti. Ker gre za nas vse.

● ČESTITKE OB JUBILEJU

Naš občan Andrej Oblak, udeleženec NOB in nosilec partizanske spomenice 1941, stanujoč v Kajuhovi 42, je 23. novembra slavil sedemdeseti rojstni dan. Čestitamo k življenjskem jubileju!

● Obvestilo

Bralce, dopisnike in raznasalce obveščamo, da bo letošnja zadnja št. Naše skupnosti izšla 25. decembra.

Uredništvo

● Slika z razstave

Akademski slikar Fethi Zbidi iz tunizijskega prijateljskega mesta Soussa je v okviru medmestnega sodelovanja z Ljubljano razstavljal v KD Španski borci. Na sliki: Pred svojim najljubšim delom Spodbuda

